

Izjava vezana uz seksualno ponašanje

Bog je u svojoj neizmernoj ljubavi i mudrosti stvorio ljude, muško i žensko, i time ljudskom društvu postavio čvrst temelj u domovima i porodicama u kojima vlada ljubav.

Međutim, Sotonin cilj je da izopači sve što je dobro; a izopačenje najboljeg neminovno dovodi do najgorega. Pod uticajem strasti koje nisu obuzdane moralnim i verskim načelima, druženje među polovima se u zbunjujućoj meri izrodilo u razuzdanost i zlostavljanje koje je dovelo do ropstva. Uz pomoć mnogih filmova, televizije, videa, radijskih programa i štampanog materijala, svet ide putem prema novim dubinama srama i izopačenosti. Ne samo što je osnovna struktura društva teško oštećena već i raspad porodice podstiče na druga velika zla. Posledice u poremećenom životu dece i mladih izazivaju nemir i našu brigu; posledice su, ne samo poražavajući već se i gomilaju.

Ova zla bivaju sve prisutnija i predstavljaju ozbiljnu, rastuću pretnju idealima i ciljevima hrišćanskog doma. Polni odnosi, suprotni Božjoj jasno izraženoj volji, su preljuba i predbračni intimni odnosi, kao i opsesivno seksualno ponašanje. Seksualno zlostavljanje bračnog druga, seksualno zlostavljanje dece, rodoskvnuće i homoseksualno ponašanje (muškaraca i žena) te polni odnosi sa životinjama očito su izopačenje Božjeg prvobitnog plana. Kad se prezru jasni biblijski tekstovi (vidi 2.mojs 20,14; 3.Mojs 18,22.23.29 i 20,13; Mt 5,27.28; 1 Kor 6,9; 1 Tim 1,10; Rim 1,20-32) i njihove opomene odbace i zamijene ljudskim mišljenjima, nastaje velika nesigurnost i zabuna. Upravo to Sotona želi. On je uvek nastojao da navede ljude da zaborave kako je Bog stvorio Adama i zatim stvorio Evu da mu bude prijateljica ("muško i ženstvo stvori ih" – 1.Mojs 1,24). Uprkos jasnim moralnim načelima objavljenim u Božjoj Reči o odnosu između muža i žene, svet je danas svedok ponovnog javljanja polnih nastranosti i pokvarenosti koja je obeležavala drevne civilizacije.

Pogubne posledice opsednutosti ovog veka polnim odnosima i pomama za čulnim zadovoljstvima jasno su opisane u Božjoj Reči. Ali Hristos je došao da uništi sotonska dela i uspostavi pravi odnos ljudskih bića jedno prema drugome i prema njihovom Stvoritelju. Zbog toga, premda u Adamu pali u greh i postali robovi grehu, oni koji se u pokajanju okrenu Hristu, primaju oprostjenje i biraju bolji put, put potpune obnove. Zahvaljujući krstu, snazi Svetog Duha u "unutrašnjem čoveku" i spasiteljskoj službi Crkve, svi se mogu osloboditi zahvata pokvarenosti i grešnih postupaka.

Prihvatanje Božje darovane milosti neminovno vodi vernika životu i ponašanju koje je "u svemu na čast nauci Boga, našega Spasitelja" (Tit 2,10). Ono će i celu Crkvu navesti na primjnu disciplinskih mera, prožetih čvrstinom i ljubavlju prema verniku koji pogrešno predstavlja Hrista te izopačuje i unižava istinska mjerila hrišćanskog života i ponašanja.

Crkva priznaje prodornu istinu i snažan poticaj Pavlovih reči upućenih Titu: "Baš se tim vidi milost Boga u svoj spasiteljskoj snazi za sve ljude da nas odgaja da se odrečemo bezbožnosti i svetskih požuda te živimo umereno, pravedno i pobožno u ovom svetu kao ljudi koji iščekuju blaženo ispunjenje nade, naime, pojavu sjaja velikoga Boga, našega Spasitelja Isusa Hrista. On je dao samog sebe mesto nas da nas otkupi od bezakonja i očisti nas da budemo njegov izabrani narod, revan u delima ljubavi." (rr. 11-14: vidi i 2 Pt 3,11-14)

Ovu izjavu je odobrio i prihvatio Administrativni odbor Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve 12. oktobra 1987. na svom godišnjem zasjedanju u Washingtonu, D. C. u SAD-u.